

[Bolligministeren]

for nogen i forbindelse med sagsforløbet omkring branden i Provianthuset, og denne vurdering kan jeg henholde mig til.

Jeg har noteret mig, at der har været rejst kritik af, at det var kammeradvokaten – statens advokat – der har forestået undersøgelsen, og at det derfor ikke er en uvildig undersøgelse. Den kritik kan naturligvis fremføres, men jeg vil erindre om, at der ikke var nogen indvendinger fra Folketingets side hverken mod undersøgelsen som sådan eller mod, at denne gennemførtes af kammeradvokaten, da den daværende boligminister i 1992 meddelte, at han ville iværksætte den omhandlede undersøgelse.

I forbindelse med iværksættelse af undersøgelsen blev der lagt vægt på, at kammeradvokaten skulle inddrage teknisk og uvildig bistand i det fornødne omfang i sin vurdering af sagsforløbet.

Under sagsforløbet var der i november 1992 drøftelser mellem kammeradvokaten og Boligministeriet om behovet for supplerende bygningskyndig gennemgang ud over, hvad der allerede forelå umiddelbart efter branden, nemlig brandvæsenets rapport, Dansk Brandteknisk Instituts rapport og Slots- og Ejendomsstyrelsens redegørelse samt tegningsmateriale m.v. Man vurderede under disse drøftelser, bl.a. på baggrund af politiadvokatens redegørelse fra juni 1992 om branden i Provianthuset og kammeradvokatens foreløbige undersøgelser, at sagens kerne var spørgsmålet om fortolkning af bygningsreglementet, og at det foreliggende materiale derfor gav et fyldestgørende billede af de tekniske problemer, der skulle undersøges.

Det vurderedes således, at alle problemer, der var relevante for den ønskede vurdering af sagsforløbet – herunder eventuelle fejl, der var begået under sagsbehandlingen, og om der var grundlag for at gøre ansvar gældende – var indeholdt og fuldt belyst i det foreliggende materiale. Det blev samtidig besluttet, at kammeradvokaten skulle anmode Statens Brandinspektion, nu Beredskabsstyrelsen, om ud fra en brandsagkyndig synsvinkel at kommentere undersøgelsen og dermed selvfølgelig også kammeradvokatens bedømmelse af sagsforløbet m.v.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke i sagsforløbet har været rejst nogen form for tvivl

om, hvad der var sagens kerne. Beredskabsstyrelsen har ikke ud fra en brandsagkyndig synsvinkel haft kommentarer til kammeradvokatens undersøgelse som sådan, dvs. til de forhold, der til belysning af sagsforløbet er inddraget i undersøgelsen. Beredskabsstyrelsen kommenterer således alene spørgsmålet om fortolkning af bygningsreglementet.

Jeg finder, at der har været inddraget den fornødne tekniske og uvildige bistand i undersøgelsen, og at kammeradvokatens redegørelse derfor er tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, at årsagen til brandens omfang var et uheldigt samspil af flere faktorer, herunder tagkonstruktionens udformning.

Jeg kan ligeledes fastslå, at der i forbindelse med den oprindelige brandsikring af Provianthuset har været uenighed om fortolkning af bygningsreglementets bestemmelser om brandsektionsvæggens tilslutning til tag, når der er tale om mere end én tagdækning, ligesom der er uenighed om bygningsmyndighedernes godkendelse af den valgte brandsikringsløsning. Jeg har derfor som tidligere nævnt taget de fornødne skridt til at sikre, at lignende tvivl ikke igen kan opstå, hvilket bl.a. sker ved en præcisering af formuleringen af den aktuelle bestemmelse i bygningsreglementet og indskærpelse af regelret og mere formaliseret byggesagsbehandling over for de implicerede offentlige myndigheder og især over for de pågældende medarbejdere i Slots- og Ejendomsstyrelsen.

Må jeg endelig afslutningsvis sige, at de seneste måneders debat kulminerende med denne forespørgselsdebat næsten helt overskygger det faktum, at Folketinget er flyttet ind i Christian den Fjerdes Provianthus fra begyndelsen af 1600-tallet, der i dag står nænsomt restaureret og ombygget til et moderne kontorhus, som brugerne er glade for, og som ude omkring har været genstand for megen og berettiget ros til de arkitekter, ingeniører og håndværkere, der har forestået ombygningen under vanskelige vilkår – vilkår, som ikke blev mindre vanskelige ved de begivenheder, der indtrådte den 9. februar 1992.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var ligefrem rørende at høre boligministerens afsluttende bemærkninger.